

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagy

helyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 3 " — "
Egész évre . . . 5 " — "
Megjelenik a lap hetenként
egyszer, Szombaton.

Előfizetési pénzek el-
fogadtatnak Gallia Fülöp
könyvkereskedésében Kec-
skeméten.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árleengedés adatik.

A nyiltérben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számítottatik.

Hirdetések elfogadtatnak Gal-
lia Fülöp könyvkereskedésében
Kecskeméten. — Hirdetések ezen-
kívül fölvetetnek még M. Zaisler
hirdetési irodájában. (Pest, Király-
útcza 60. sz.)

Kisdedóvónk ügye.

Folyó évi február hó 14-én meglátogat-
tam a helybeli kisdedóvót és reggeli 9 1/2
órától déli 12 1/2 óráig tartó ott időzésem
alatt az óvoda derék felügyelőnjéhez in-
tézett különféle kérdéseim folytán azon ör-
vendetes meggyőződésre jutottam, miszerint
az intézet fölszerelése a kezdet nehézségeit
számításba nem véve is megfelel a czélnak
és hogy a felügyelőnek Erdélyi Ezsébet
kisasszonynak megválasztásával a nemes
város igen szerencsés volt, mert annak ta-
pintatos eljárása és mély szakavatottsága
már eddig is bámulatos eredményt képes
fölmutatni, mind annak daczára, hogy
napról-napra új ovonczok érkeznek, és így
új kis zsarnokból kell a honn megszokott
ferdeségeket gyomlálgatni; én nem azt ve-
szem főeredménynek, hogy egyik másik
korán fejlődő kisded a betanult versecskét
értelmesen és esinosan elmondja, a mi
egyébiránt szintén nem tartozik a legkön-
nyebb feladatok közé 3—4 éves kisdedek-
nél; én a fő és a legszebb eredményt ab-
ban látom elérve, hogy ezen végtelen kü-
lönemű elemekből alkotott kis sereg, ily
rövid idő alatt, annyira hozzá van szok-
tatva a rendhez és fegyelemhez, hogy az
ujjonan jöttöket is csak arról lehet föl-
ismerni, ha bámulva nézik, midőn a régeb-
biek valami már szokottabb mozdulatot
egyöntetű ügyességgel végeznek.

A nap, mely nekem annyi élvezetet
nyújtott, szerda lévén, a napi rendszerint
számgyakorlat tartatott, s mondhatom, oly
alapos és tapintatos modorban, mely sze-

rint nem lehet a kisdedeknek tiszta fogal-
mat nem nyerniök a mennyiségekről. És én
részemről egyebet nem is tehetek, mint
hogy a nemes városnak több ily szeren-
csés választást, az intézet derék vezetőjé-
nek pedig állandó egészséget, erőt és buzgó
kitartást kívánjak.

Van azonban egy körülmény, a mit
hallgatással mellőznöm nem szabad még
akkor sem, ha Klauber ügytársam azon
állításával jönnék is ellenkezésbe, „hogy
legkevesebb a mit az intézetben találtam —
a kisdedek valának“, én pedig az mondom,
hogy minden van, csak hely nincs, mert
az én jelenlétemkor az óvonczok száma
már 76-ra rugott, s azóta bizonyosan ha-
ladja a 80-at, ez pedig azon két szobára,
melyeknek egyike igen is kicsiny, sokkal
nagyobb szám, minthogy ezt még maga-
sabbra emelkedni engedjük, ha azt akar-
juk, hogy kicsinyeink egészsége ne veszé-
lyeztessék. Az óvoda szobái csak akkor
látszanak nagyoknak, ha egészen üresek,
de ha a kis sereg beállit és a maga gya-
korlatait végzi, minden zuga zsufolásig meg-
telik.

És így nem marad más hátra, mint új
és pedig nagyobb számú kisdedóvodákról
minél gyorsabban gondoskodni, annál is
inkább, mert közeleg a tavasz, közeleg a
munkaidő, a midőn a szegényebb sorsú
munkás emberek is édes örömet biznák
gyermeküket a kisdedóvó gondozására,
hogy maguk az élelem keresés után lát-
hassanak és kisdedeiket a veszély ellen,
mely azokat, ha magokra hagyatnak, fe-
nyegeti, megóvhassák.

Tudom, számosan találkoznak, kik egy-
szerűen azt mondják: „nem lehet, mert
nem rendelkezünk annyi pénzzel“, mások
ismét az idő rövidségét hozzák mentségül,
pedig egyik mentség sem alapos, mert ha
egy 50.000 lélekből álló község négy vagy
öt kisdedóvót akar felállítani, azt megteheti
bármely hónapban, csak akarnia kell; de
legkönnyebben megteheti most, midőn
György napja, a szállás változtatás legna-
gyobb ideje következik, — most csak akarni
kell a nemes városnak és ápril hóban már
akár mindenik városrészben állithat óvodát.

Azonban ne méltóztassanak félre érteni,
én nem oly költséges óvodák rögtöni föl-
állítását értem, mint a milyennel, hála az ég-
nek egygyel már rendelkezünk, hanem in-
kább *menházakat a munkás-nép kisdedei
számára, mert ezek vannak leginkább min-
denféle veszélynek kitéve addig, míg szü-
lőik a napi munkát végzendők, az isten
oltalmára bízzák őket. Ki nem emlékezik
közülünk esetekre, hogy a szegény napszá-
mosnó munkájáról hazatérve, egyik gyer-
mekét, kit a másik játékból megölt, halva
találta, vagy hogy magukra hagyott kis-
dedek a szülői házat felperzselték. Mindezen
és még számtalan ehhez hasonló szomorú
eseteknek elejét vehetjük, ha kellő számú
óvodát vagy menhelyet állitunk, különö-
sen a nyári munka tartamára, mert télen
át a munkás-nép is csak jobban gondját
viselheti gyermekeinek. Más városokban
szintén vannak már ilyenmű menhelyek,
melyekbe a napszámos-nép korán reggel
beadja gyermekét és csak este viszi haza,
ha munkájáról visszatért. Az ilyen menhe-

T Á R C Z A.

Jól mondjátok...

Jól mondjátok, csak egy költő vagyok,
Szegény ember dúsgazdag világba;
Becsület s a lant csupán sajátom,
Kár, hogy értjük mitsem adnak már ma;
Elveszhetni ezek mellett szépen
Az embernek — ha úgyszólván éhen!

Jól mondjátok, csak egy költő vagyok,
Aki midőn szeretetről zengve
Feltüntetém annak nagy mesterét,
S hivatkozáim az isten-emberre:
Gúnykaczaj lön szent érzelmim ára,
S üres viszhang lantomnak dalára.

Jól mondjátok, csak egy költő vagyok,
Aki hogyha zengtem barátságáról,
Meleg szívem eme szentségéről,
A nagy isten nagy adományáról:
Halálos tördőfést attól nyertem,
Kivel annyit foglalkozott lelkem

Jól mondjátok, csak egy költő vagyok,
Aki elég botor, elég kába —
Erényekről papolni szüntelen,
Süketeknek fajtalan világba;
Igazságról, hol igazság nincsen,
Vagy ha van is: jó nehéz bilincsen!

Jól mondjátok, csak egy költő vagyok,
Minek is egy költőt számba venni?...
Ki sorait szív-könyvével írja,
S egyebet sem tud, csak keseregni;
Keseregni annyi rút gazságon,
Töprenkedni lettint igazságon.

Jól mondjátok, csak egy költő vagyok....
Ah de miért panaszkodom ennyit?
Hiszen a jövőre ha gondolok:
Gondolatom fájdalmakat enyhít;
Mert verseim dijaiból tán a
Koporsómnak kitelik majd ára!

Julian.

Pali úrfi legénykora.

Beszély.

Írta egy nő.

A mit itt elbeszélék, szóról szóra igaz volt. De
gyöngéd tekintetek tiltják, hogy megnevezzük azon
helyet és időt, melyben Pali úrfi legénykora sze-
repelt.

Atyja megyei orvos volt, mély értelemmel az
orvosi tudományban, legalább a világ tudósának tar-
totta; tehát mint ilyen, ő is tudományos embernek
akarta utolsó szülött fiát nevelni. Élt pedig az öreg
orvos úr 111 évig, ha igaz, legalább Pali fia azt
állította.

Mire Pali úrfi a hetedik iskolát bevégezte, atyja
már igen gyöngé volt; fölküldte hát levélkisérettel

Bécsbe, az orvosi egyetembe. Pali úrfi nem soká
volt ott; gyöngé természete lévén, a bonczteremben
megesömörölt, azután szépen haza ment, — az
öreg úr nagy szomorúságára, ki Pali úrfiból erő-
vel doktort akart csinálni.

Azután, szintén levél kíséretében, — mert meg-
jegyzendő: széles ismeretségei voltak az öregnek, —
leküldte Pestre is Pali fiát, tudniillik kántor-segéd-
nek, mert Pali úrfi tudott mindenféle hangszere-
n játszani, de ha valaki hallgatta, bizonyosan baja
lett tőle.

De Pesten sem soká volt Pali úrfi, mert azt
állította, hogy a sok énekléstől megbetegséget kap,
vagy annak fájt meg tüdeje, a ki őt hallotta éne-
kelni, bizonyosan nem állithatjuk; elég az hozzá,
szépen hazament.

Az öreg úr már akkor az utóját járta; pár
nap mulva átköltözött másvilágra.

Igy történt, hogy Pali úrfi önálló ember, a
maga ura lett. Annak következtében, gondolta, hogy
majd kipiheni magát a szülői háznál a sok tanulás
után, legalább pár hóig otthon marad.

Volt egy kis házi-kertjük: fogta magát, dohányt
termesztett benne, mert nagyon szeretett dohányozni.
Mindig a szájában volt pipája. — Igen, de csak
szóval természetete Pali úrfi a dohányt, ő nem sze-
retett semmit dolgozni. — Szegény Anna hugának
gyült meg a baja; neki kellett ültetni, öntözni, ka-
pálni, leszedni, fölfűzni, szárítani, összerakni, meg-
válni, lábasban megpirítani, aztán bepáczolni kávé-
méz-, ecet- és pálinkával, ki tudja még mivel; de
Pali úrfi a sokféle mütéteket pipaszóval nézte végig.

Ilyen a kisdedek vagy a szülők által velők beadott napi élelmi szerrel táplálthatnak, vagy a patronus által adott közös étkezésben részesíttetnek, vagy a szülők által befizetett néhány krajczárért nyernek egy kis meleg levest vagy más eledelt. Bár melyikét fogadná el a nemes város ezen három módnak, mindenikével segítve volna a munkás osztályon, és mindenike által biztosítva volnánk az ellen is, hogy házunk a szomszédával együtt túl ne hevítették.

Helyiségül bérbe lehetne venni bármely házat, melynek tágas udvara és legalább annyi földött helye van, a mennyi 70—80 gyermeket kellemetlen idő alkalmával befogadhat és megóvhat. Butorzatul is elég lenne minden ilyen intézet számára annyi szék vagy alacsony pad, mennyi a növényedékek számának megfelel, egy pár asztal és egy pár szekrény. Felügyelő nőül bármely ismert becsületességű nő szolgálhatna, ki magának a már főnálló intézetben a gyermekekkel rendszeres bánásmódot néhány napi segédkezés alkalmával elsajátítaná.

Arról, hogy a főfelügyeletet és az intézetek szorgalmas látogatását a helybeli jótevő nőegylet édes örömet magára vállalná és annak gondozásában mindenkor segédkezet nyújtana, annál is inkább megvagyok győződve, mert még eddig semmi nemes cél elérésénél magát ki nem vonta, hanem mindenütt a legnagyobb készséggel és ügyszeretettel karolta föl az alkalmat a nemes tette.

Az így fölállított szükségbeli kisdedovók mind megannyi alapot képeznének a jövőben tökéletesen felszerelendő kisdedovóknak, mert én legalább azon meggyőződésben szeretek élni, hogy a nemes város nem fog megelégedni azzal, hogy már egy óvodája van, melyben 70—80 gyermek él, és nem fogja fejét babáira lehajtani, hogy azokon nyugodjék, hanem legelső teendői közé sorolandja a már megkezdett üdvös művét lehetőleg gyorsan folytatni, ha magát azon szemrehányásoknak kitenni nem akarja, hogy néhány kaputrokkos gyermekeiről gondoskodott, a többiével pedig mitsem törődik.

Kecskemét, 1872. febr. 20.

Dr. D. R.

Anna huga zúgolódott, hogy ő neki azokért a haszontalan dolgokért, miket Pali úrfi is megtehetne, pénzes varrásokat kell abban hagyni; honnét szerzi be majd a szükségeseket?!

De Pali úrfi igen különös szavakkal nyugtatta meg Anna hugát.

Igy töltötte Pali úrfi a pihenő időt, járván a faluban egyik háztól el, a másik házhoz be, pipaszóval, mivel N. faluban több közbirtokos lakott; jelesen özvegy Bertalan úrhoz szeretett menni, mert ott két szép lány volt a háznál, Piroska és Mariska, azoknak tette a szépet, főleg Mariskának, a hogy tudta.

Egyszer aztán Pali úrfi anyja megunt fia kívánságait, a sok mindenféle szolgálatokat teljesíteni; megmondta fiának: nézzen valami kenyér után, ő nem tarthatja, mert maga is a lánya kezemunkájából él.

Pali úrfi a dolgot igen szívére vette, mert neki a ninesről nem szabad volt szólni. Ugy volt nevelve. Parancsolta hát Anna hugának, mossa össze az ő fehér-ruhát.

— Majd elmegyek, s nem tudom mikor láttok itthon!

Szerette egy kicsit ijesztgetni anyját és hugát, hogy ő nem jön többé haza. — Majd rám szorul még anyám! — szokta Pali úrfi nagy elbizakodva mondogatni.

Elment tehát egyik mostoha bátyjához; — mert megjegyzendő, hogy atyjának három felesége volt, még pedig Pali úrfi édes anyját nyolezvan éves ko-

Szervezkedési mozgalmak.

Folyó hónap 19. és 21-ik napjaira kitűzött választások megtartottak: a törvényhatósági bizottságnak választás alá eső tagjainak megválasztása folyó hó 19-én az első és 2-ik kerületben, 21-én pedig a 3-ik és 4-ik kerületben, a választó polgárok igen nagy részvéte mellett megtörtént.

I. kerületben választott 24 bizottsági tag, a megválasztottak névsora e következő: Sántha László, Salamon Imre, Szalkay Gerő, Szappanos Elek, Kubinyi Konrád, Mády Pál orvos, Parragh Gedeon tanár, Pethő Ferencz, Szeless Ferencz, Singer Bernát, Szilády Lajos, Szinnyai Imre, Horváth Péter ügyvéd, Keresztes Endre, Kálniczki János, id. Kovács Gábor, Gömöry Frigyes, Héjjas István, Héjjas Pál, Horváth György mérnök, Aág Mihály, Bene Sándor, Dukai György, Fehér Péter tanár.

II. kerületben választott 22 bizottsági tag, kiknek névsora im ez: Csikai Sándor, B. Kovács István, Katona Zsigmond, Hankovszki Sándor, Kulcsár Sándor, K. Szabó István, Molnár László tanár, Agi László, Gyenes András, Quirini Miklós, Dúgár János, Nagy Sándor szabó, Papp György, Grosz Sándor, Ötvös János, Györfly Pál, Nagy László ügyvéd, Nagy Imre, Sz. Tóth János, Brüller Bernát, Kovács László ügyvéd, Fazekas László timár.

III. kerületben választott 18 bizottsági tag, névszerint: Gyenes Ferencz, Bagi László, Csilléri Benő, Dömötör Elek, Cseh György, Sándor János, ifjabb Szabó László, Csertő János, Mayerü János, Huszti Pál, Prohászka Ferencz, ifjabb Cs. Tóth István, Valk József, Csabai József, Nagy András, Pátkai Sándor, Szelei János, Dunszt Ferencz.

IV. kerületben választott 22 bizottsági tag, kiknek névsora következő: Tóth József, Lestár Péter, Madarassy László, Tasi Péter, Gyenes Imre, Milhoffer János, Végh József, Horváth Béla, Csorba Mihály, P. Fekete János, Schweiger József, Kiss László iparos, ifj. Polotini János, Csillag Antal, Benkő János, Szűcs Imre, Molnár Lajos, H. Kiss János, Dubecz János, Bábiezki János, Major István, Bolyos Ferencz.

Közöljük ez eredményt azon megjegyzéssel, hogy előbbi közleményünkben tett észrevételünk beteljesedett: mindegyik párt saját jelöltjeivel lépett föl, a másik párttól teljesen elszigetelten. I. kerületben 543 választó közül 480 vett részt a szavazásban s a balpárt győzött 42 szavazattöbbséggel; II. kerületben 538 választó közül 436 jelentkezett s ugyanazon párt tökéletes diadalt aratott; III. kerületben 415 választó közül 372 vett részt s szintén a balpárt 51 szavazattöbbséggel győztes maradt; IV. kerületben 521 választó közül 409 jelentkezett s a jobbpárt általános többségben — de csakis egyedül itt — maradt a küzdternek ura.

A megválasztottak még most az igazoló és bíráló választmányok borostájának művelete előtt állanak, ugyanazért azok statisticáját jövőben adandjuk.

Színház.

Szombaton, febr. 17-én Fekete Ferencz és neje jutalomjátékára, Herczeg Kálmán műkedvelő közreműködésével adatott „Tamás bátya kunyhója“

rában vette nőül; — azt mondják, szép vörös, szep-lős lány volt Pali úrfi édes anyja.

De kísérik Pali úrfit, ki is mostoha bátyjához utazott, ki a szomszéd megyének egyik falujában kántor és jegyző minőségben foglalkozott.

Pali úrfi beállt bátyjához segéd kántornak, vagy mint akkor mondani szokták preceptornak. Elég magas hivatal volt ez Pali úrfinak.

Volt a faluban egy pár csinos lány. Pali úrfinak hamar a szemébe tűnt valamennyi, szaladgált hozzájuk, de Linkához legtöbbször. No mert mondjuk meg az igazat, Pali úrfi is csinos legény volt, csak egy kicsit az anyjára hasonlított, de még sem volt olyan vörös.

Pali úrfi nagy gavallért játszott X faluban, minek az lett a vége, hogy kötelességeit elhanyagolta, mi a plebános úrnak igen feltűnt, főleg mikor azt beszélte Pali úrfi a faluban, hogy Minkát akarja nőül venni. Mert köztünk legyen mondva: Pali úrfi anyyira el volt magába bizakodva, hogy ha egy lány szóba állt vele, lett az bár kénytelenségből, ő azt képzelte, hogy a lány fillig szerelmes belé.

Egyszer a plebános úr Pali úrfit rendre akarta utasítani, t. i. kötelességre. De ő bizony hetykén felelt a plebános úrnak, mint egy falusi jól nevelt gavallér, ki a pipa mellett tanulta minden tudományát, de ki még hiréből sem hallotta a valódi miveltiséget. Hiába, Pali úrfi gavallér volt. A plebános sem vette tréfának a dolgot: rögtön kiadott Pali úrfin; még a kántort is azzal fenyegette, hogy ha el nem kergeti magától Pali öcsését, ő rajta is kiad.

Pali úrfinak nem volt mást tennie, összeszedte magát, — nem kellett nagy készüllet, — rágyújtott pi-

jeles népdrama, 6 felvonásban, Baecher Stewe asszony regénye után írták Dumanoir és D' Ennery, francziából fordította Ország Antal.

Vasárnap, febr. 18-án bérletszünetben adatott „Garabonczás diák“ eredeti énekes bohózat, dalokkal és tánczcal 3 felvonásban, írta Munkácsi.

Kedden, febr. 20-kán két helybeli műkedvelő felléptével adatott az itteni színpadon először „Az utolsó nemzetőr“ legújabb bécsi életkép, dalokkal, 3 szakaszban, 6 képzetben, írta O. F. Berg, fordította Lukácsi Sándor.

Csütörtökön, febr. 22-én jótékony előadás fele részben a helybeli Nőegylet javára „A király házasság“, eredeti udvari vigjáték, 3 felvonásban, írta Tóth Kálmán.

Eleve figyelmeztetjük a t. színházi közönséget: hogy mához egyhétre, szombaton, márczius 2-án Kovácsné asszony és Szinai Soma tehetséges színésztalok jutalmára, Kada Elek, Kishalmi Ferencz és Girch Zsigmond műkedvelők közreműködésével színpadra kerül „Egy zsidó család“, a bécsi izr. községtől 200 arannyal jutalmazott jellemrajz, (dráma) 4 szakaszban.

Értesítés.

A mily örömmel hirdetem mult október hó 30-ik napján, hogy a helybeli állami alreál-tanodánál a felnőttek részére ez év téli szakán is tartatnak előadások, és a mily meglepéssel jegyezgettem be a jelentkezőket, kiknek száma a 32-ig nagynehezen mégis csak fölszaporodott, épen oly elszomorodott szívvel vagyok most kénytelen azon lesújtó tapasztalást nyilvánítani, hogy Kecskemét polgárai tanulni nem szeretnek, s miveltiségeiket emelni nem akarják, és hogy a semmit nem tudás érzetében is igen jól érzik magukat, mert még azon 32 hallgató közül is, kik magokat beiratták, alig jelent meg rendszeren néhány, most pedig egy egész hét lefolyása alatt felénk sem nézett senki. Ennek következtében kötelességemnek érzem kinyilatkoztatni, miszerint a felnőttek részére tartott előadásokat végkép beszüntettük.

Sajnálom, hogy Kecskemét városa polgáraitól, réám mint helybeli születésűre azon szomorító nyilatkozatot kell tennem a magas kormány előtt, miszerint nálunk a felnőttek oktatása fölösleges, miután itt a tudás és miveltetés vágya senkit sem gyötör. Hej pedig de ezifra számlákat, nyugtákat és számadási műveleteket látunk, de tarka fogalmakkal találkozunk a természeti tüneményekről, de sok polgártársunkkal nem lehetne még elhitetni, hogy az ürge farka nem segít a tojás kizápolulása ellen semmit.

Kecskemét, 1872. február 20.

Dr. D. R.

Tudósítás.

A kecskeméti iparos ifjúság önképző egylete f. é. febr. hó 4-én közgyűlést tartott, melyben a többek közt Bösörzsményi Mihály elnök úr előterjesztvén, miszerint egyletünkben egy titkár szükséges, ki a jegyzőkönyveket és más egyleti iratokat vezesse, s az elemi tantárgyakból felolvasást, illetőleg oktatást tartson. — Elnök úr ajánlta V. Kiss József tanító urat, kit is az ifjúság ismert, mint a vasárnapi iskolák több évi buzgó tanítóját, egyhangúlag azonnal megválasztott, mire az ifjú

pájára, aztán útnak indult gyalog-sorjában. Nem tudom: eszébe jutott-e még Minkát nőül venni.

Haza menni mégis csak röstelt oly rövid idő után. Alig három hóig volt preceptor.

Elindult, aztán barangolt erre-arra, rokonainál, mig egyszer egy kisebb városban utazott keresztül, hol vándor-színészek tanyáztak. Főlesapott színészek. Az igazgató megörült neki; Pali úrfi könnyű testtel birt, hajlékony, még a lépéseket is X ugrással teszi, szóval igen ügyes. Lesz belőle jó komikus. Tanitgatták és próbálták a színészek; de Pali úrfi egyszerre többet akart tudni a többi színésznél.

Többszöri próba után fölléptették Pali úrfit az úgynevezett „Falusi lakadalomban“ vőfélnék.

Mondogatták a színészek: helyes parasztleány lesz belőle! A mellett nem nagy szerepe van, tudjuk ügyesen betölti.

Elkezdődött a darab. Mikor az a jelenet van, hogy a násznépe újongatva, tánczolva lép a színpadra, Pali úrfi igen ki akart magáért tenni, lobo-gós ingújjal, piros kendőkkel, rojtos dohányszacskóval, a mint befeszeltgett a színpadra; egy itczés üveget magasan tartva kezében, X ugrásokkal közelegett a menyasszony felé, megakadt az egyik lába a másikba, puff, végig terült a színpadon. Kicsinybe mult, hogy a menyasszony fejéhez nem vágta az üveget. Lett botrány és nevetés elég. Szegény igazgatónak minden reményei füstbementek: rögtön elbocsátotta Pali úrfit.

Haza ment. Utjában elég sok szép dolgot gondolt, melyeket majd otthon széltiben elbeszél, s a melyek neki nagyon előnyére válnak.

ság öt több tagból álló küldöttség által meghíván, megérkeztek az összes ifjúság által megjelöltetett. Egyletünk elnöke előadási titkárunk hivatását, melyre titkár úr rövid, de tartalomdús beosztójára mindnyájunk tetszésével találkozott.

Ugyancsak f. é. febr. hó 6-án választmányi ülésünk volt, melyben a befolyt fillérek hova fordításáról Vég József főpénztárnok úr a legpontosabban beszámolván, tudomásul vétetett.

Egyszersmind jelenté főpénztárnok úr, hogy méltóságos Horváth Döme miniszteri tanácsos úr 6 db. regényvel az egyletet megajándékozta, melyet elnök úr a jelen voltak nevében megköszönt. Mely köszönetet titkár úr ezen találó szavaival tolda meg: megjelenik a jó honfi szellemileg ahol csak lehet, mint a fénylő napsugár, hogy áldást hozólag hasson a közszellemre!

Továbbá Fridrich István szabó-mester úr egyletünk buzgó pártoló tagja tudtul adá, hogy ftszt. Pollák Ede, t. Lengyel Sándor, t. Kovács János, t. Balási N, kegyesrendi papok hazánkat érdeklő több hasznos könyvekkel, — a t. csizmadia czéh pedig 3 o. é. forinttal ajándékozta meg egyletünket, melyre a jelen voltak a legőszintébb szívből jött éljenekkel köszönik meg a nemes buzgó szívű jóakarók ajándokát.

Ezután közügyeinkre szolgáló értekezlettel gyűlésünket befejeztük, azon óhajattal, hogy bár az itt elősoroltakon kívül, még több jóakarók nemes honfíúi buzgalma által, az oly sok reményekre jogosított egyletünk, mielőbb a legszebb felvirágzásnak örvendjen!

Kabók János,
egyleti jegyző.

Irodalom és művészet.

* A „Magyar földrajzi társulat“ ügyében több hazai tudós felhívást bocsájtot ki. A felhívásban e társulat létesítésére velős szavakban szólítják föl a hazai közönséget. „Ideje, — mondják a felhívók — hogy hazánkban is a közönségben érdekeltég költessék a földrajz iránt, hogy a földrajzi ismeretek nálunk is nagyobb és nagyobb körben terjesztessenek.“ — S valóban, ha meggondoljuk, a mi a felhívásban is érintve van, hogy a földrajzi tudomány a történelmi és természettudományoknak kapcsolatát s bizonyos tekintetben alapját teszi, — melegen kell üdvözölnünk a kezdeményezőket. Ohajtjuk, hogy nemes tervüket siker koronázza! A társulat tagjai férfiak, nők, hatóságok és testületek egyaránt lehetnek. A rendes tagok évenként 5 frtot, az alapító tagok pedig évenként 100 frtot fizetnek egyszer mindenkorra a társulat pénztárába. A kik tehát városunkban e nemes irányú társulat tagjai ohajtanak lenni, a szerkesztőségünkönél levő ivre bejegyezhetik nevüket.

* A Kisfaludy-társaság folyó évi február 11-én tartá 23-ik nagy gyűlését, mely alkalommal ismét két pályadíjat tűzött ki. A drámai középfa-jok elméletére 50, — s egy költői beszélyre 40 aranyat. A jutalom csak azon mű szerzőjének adatik ki, kinek műve nemcsak jobb lesz a többinél, de önálló becses is birand. A pályamunkák szokott módon a Kisfaludy-társaság titkárához küldendők. Határidő 1872. decz. 31.

Először is Bertalan úrékhoz ment. Mariskával majd megújítja a viszonyt, (a mi még nem is volt!) Hiába csak az a legkedvesebb, mondogatta Pali úrfi. Mily nyájasak hozzám a lánykák. Az öreg úr mindig szívesen lát, szeret velem társalogni; Mariska mindig mosolyog rám. Még lehetek földes úr! Csak bátorság!

A lánykák szobájába ment Pali úrfi. Szokott nyájassággal fogadták.

— Hol járt, hol mulatott? kivel találkozott? — kérdi egyszerre a két kisasszony.

— Jaj kedves kisasszonyok, messzi jártam én; igen sokat láttam, tapasztaltam. Pozsonyban is voltam a diétán. Ki leszek nevezve nem sokára professornak Pozsonyba.

— Az igen szép lesz! — szól Piroksa s alig tarthatta volna vissza a nevetést; mert Pali úrfi mindig a tanári állásról álmodozott. Azt hitte, hogy úgy hamarabb hozzá megy egy földbirtokos lánya. Mindig úgy beszélt, hogy már bizonyos.

— Csak beszéljen kérem, mulattasson bennünket!

— A többi között egy fényes bálban is voltam. A szünóra alatt megszólított egy barátom, hogy én táncoljak magyart. Ugyan kivel táncolnék én ebben a német városban.

— Majd mutatok neked, — felelte barátom — egy csinos lányt, a ki igen jól tud magyart táncolni.

Meghúzták a lassú magyart, akartam vagy nem, táncolnom kellett. Mind körülfogtak a jelenlevők, a követ urak úgy tapsoltak, hogy a zenét fölülhaldta.

Értesítés.

Tatai Karolin k. a. növeldejében legközelebb felállított „ifjúsági könyvtár“ javára rendezett sorsjáték húzása, folyó hó 20-án végrehajtatott. Minél fogva kéretnek az érdekelte sorsjegytulajdonosok, hogy az intézet helyiségébe elfáradozni méltóztassanak, és megtekintvén a húzás eredményét, netáni nyereményeiket elvinni szíveskedjenek, annál is inkább, minthogy azon nyeremény-tárgyak, melyek a húzás napjától számított egy hó letolyása alatt el nem vitettek, a „könyvtár“ részére lesznek elárverezendők. Kecskemét, febr. 24. 1872.

Hoskó József,
az ifjúsági könyvtár pénztárnoka.

Helybeli újdonságok.

— A kecskemét-vidéki gazd. egyesület választmányja f. h. 18-án Horváth Döme elnökle alatt ismét népes ülést tartott. Ez alkalommal bejelentetett a kisenői uradalomból beszerzett magkan sertések elárvereltetésének eredménye s mint-hogy ez uton a vételár és költség is fedezve lön, elhatározta a választmány, hogy Szeles Kálmán elnökle alatt kiküldött bizottság ugyanazon pénzerővel tenyész-nőstény sertéseket vegyen, melyek még e tavaszon a tenyésztés érdekében szintén elárvereztetni fognak, — és erről a földmívelési m. kir. miniszterium is, ügyszerető hozzájárulás végett értesítettet.

* A királyi járásbíróóságok területköreit előtűntető kimutatásban az igazságügyminiszter részéről következő hibák igazítottak ki: a kunszent-miklósi kir. járásbíróásnál a jászberényi Bene pusztá a kecskeméti; a nagy-körösi kir. járásbíróásnál: Kara-Ujfalu és Jenő pusztá a szolnoki; végre a félegyházi kir. járásbíróásnál: Bodoglár pusztá a halasi járásbíróásához osztatott. E kiigazítás f. hó 15-én lépett életbe.

* Figyelmeztetésül. E héten ugyancsak kijutott szerkesztőségünknek a német nyelvből, a mennyiben német nyelven fogalmazva két levél is küldetett be hozzánk, — egyik a jászkerékgyházi botrányt adja tudtul, a másikat pedig a vasúti állomás-főnök úr küldé be, melyeket mai számunkban közlünk. S noha azok magyarításában nem akadunk föl, mégis — mert az átfordítás időt vesz el tőlünk — figyelmébe ajánljuk mindenkinek, ki lapunkat valamely közleményre nézve igénybe venni ohajtja, miszerint szíveskedjék irányunkban annyi figyelmet tanúsítani, hogy közleményét magyar nyelven fogalmazva küldje hozzánk. Ezt nemcsak nyelvünk érdekében szigorúan megkövetelhetjük, hanem saját időnk kiméltése szempontjából is, miután külön fordítót nem tarthatunk, — időnknek pedig minden pereze igénybe van véve.

* A kecskeméti kir. törvényszék területén bíróási végrehajtokká és pedig a törvényszék mellé: Csányi István volt megyei esküdtet, Borosy Mihály adóvégrehajtot, Szűts Istvánt és Tantó Jánost; a kecskeméti járásbíróás mellé: Pulai Istvánt és Lukáts Lászlót; a nagy-körösi járásbíróás mellé: Pápay Zsigmondot; a czeplédi járásbíróás mellé: ifj. Sziner Györgyöt; a kunszent-miklósi járásbíróás mellé: Bors Károlyt; a félegyházi járásbíróás mellé: Benkeő Józsefet nevezte ki az igazságügyér.

No hiszen volt is beszéd másnap rólam, hogy remekül tánczolok; majd elbiztam magamat.

— Szépen tánczol ön, szól Piroksa ajkába csipentve. Még azt szeretném látni, hogyan lovagol? vagy talán nem is szeret ön lovagolni?

— Dehogyan nem! sietett rá Pali úrfi felelni, egész szenvedélyvel, csak az a baj, hogy nincs paripám.

— No lássa ön, atyus hátasa már régen hever, szinte jó néven venné atyus, ha egy kissé megséltálná Csillagot, és egyúttal vadászhatna is. Szegény apám gyöngékedik, azért nem megy vadászni, pedig jó volna a nyúlpecsenye.

— Hogyne! szól Piroksa csintalanul. Holnap reggel elmehet ön. De most már meghűsült a levegő, menjünk ki a kertbe; atyus jó hintát köttetett. Tudom, szeret ön hintázni.

Pali úrfi egyszerre a hintán termett, de nem úgy ült rá mint más, föluggott, állva maradt, megfogta a kötél két szárnyát, aztán elkezdett rajta kapállózni, lökdöste magát jobbra-balra, gimnasztikai figurákkal. Egyszer aztán elvesztette az egyensúlyt, s úgy végig terült a gyöpön, szinte nyekkent bele. A lánykák ijedtekben szétfutottak. Csak akkor kezdtek el nevetni, mikor már Pali úrfi föltápáskodott. Szörnyen szánakoztak rajta, kérdegették tőle, hogy nagyon megütötte-e magát? Jobb lesz, menjünk be, nekem is elment a kedvem hintázni; inkább zongorázok. Aztán valami szépet énekelünk. Piroksa csintalan lány volt. Elkezdte énekelni: „Édes falum határa, itt hagylak nem sokára!“ Utána egy talp alá való frisset játszott. Pali úrfi elkezdte a bo-

* A helybeli vasúti főnök egy német nyelven irt levelet küldött szerkesztőségünkhöz, mely magyaritva egész terjedelmében ilyen formán szól: „A „Kecskeméti Lapok“ t. szerkesztőségének helyben. Kecskemét város utazóinak érdekében bátor vagyok a tek. szerkesztőség figyelmébe ajánlani, sőt kérem is lapjában fölemlíteni, miszerint a vasúti és városi órák eltérő járása az oka a számos utazók elkésésének. Mig más városokban a vasúti állomásnál levő óra későbbben jár a toronyóránál, addig a mi városi óránk 15, sőt gyakran 20 percczel is késik; tehát szükséges volna az illető órát a toronyóra igazítására utasítani.“ Ide megy ki a főnök úr levelének tartalma, — s mi szíves készséggel teszszük azt közzé, azon reményben, hogy a hatóság ennek alapján beszünteti azon kellemetlenségeket, melyeknek utazóink csakugyan kívannak téve. Alig van nap, hogy valaki el ne késsék a vonatról, miután toronyóránkhoz alkalmazza magát, — az pedig naponkint késedelemben van. Csak azt jegyezzük meg, miszerint egyik régibb hírünk, mely szerint a kecskeméti vasúti hivatalnokok nem igen tudnak magyarul, e levél által is igazolva van. Pedig ilyen magyar városban az vajmi hátrányos. Sőt mi is magyar szerkesztőség vagyunk testestől, lelkestől, s megkívánhatjuk, hogy magyarul levelezzen velünk a magyar vasúti hivatalnok. Egyébként pedig köszönet a főnök úr szíves figyelmeztetéseért, miáltal az utazók egy nagy kellemetlenségtől lesznek mentve.

* A félegyházi kir. járásbíróásához második aljárásbíróának Szabó J. félegyházi ügyvéd nevezett ki ő felségének február 10-ről kelt legfelsőbb kéziratával. Üdvözöljük a fiatal derék ügyvédet új pályája küszöbén, — a ki tehetség- és jellemre nézve méltó társa leend a másik két járásbíróának.

* A kecskeméti határban is garázdálkodtak e télen a farkasok. Egy pár hét előtt egy bakancsos katona volt ithon szabadságra, s midőn tanyán lakó szüleitől egy távolabb eső tanyai ismerősük látogatására eltávozott, szülői nem győzték visszavárni, s keresésére indultak. Az úton meg is találták az — üres bakancsot, melyből a farkas kiette a hadfit.

* Valami szivtelen anya közeledni érezvén a szülés idejét, magzatától erőszakosan megvált, s a budai-út melletti szálló-árokba helyezte el egy kis faládba, hol a szerencsétlen áldozat megtalálattván, a kapitánysághoz beszállított; innen azután a kir. ügyészséghez tétetett át az ügy. A gonosz anya most nyomoztatik, hogy elvegye méltó büntetését. Ujabb sürgető ok ez is a lelenczház létesítésére.

Vidéki újdonságok.

— A magyar vidéki színészeti nyugdíj alájára aláírandó összegek beküldésének határideje a több oldalról nyilvánult ohajtás következtében f. é. márczius hó végéig meghosszabbították. — Kelt a magyar színészkezelzet központi kormányzó tanácsának 1872. február 20-án Pesten tartott üléséből. Ribáry József s. k., m. k. belügym. miniszteri tanácsos mint elnök. Paulay Ede s. k., jegyző.

* Sirban sincs nyugta. Jászkerékgyháza zárol egy levelet küldött szerkesztőségünkhöz egy

káját összeverni. Mariska pedig oda pördült nővéreinek intésére. Nosza rajta, Pali úrfi addig ugrált, mig oda ért, a hol Mariska kis varró-asztala állt; azt minden tartalmával együtt feldöntötte.

— Jaj, a virág edényem, jaj a kedves virágpoharam, sikitott Mariska, nem adtam volna oda önnek minden — — — Oh istenem! csak az el ne törött volna.

Az öreg úr benyitott.

— Mi történt itt? Hát Pali úrfi mit szedeget a földről?

— Egy kis kárt tettem Tekintetes úr! Feldöntöttem Mariska kisasszonynak a műhelyét. Összetört a virágpohár. Csekélység!

— Csekélység! pattant föl Mariska, hát önnek minden csekélység? Nekem nem volt csekélység, én emléke kaptam.

— Csak ne haragudjék Mariska kisasszony, épen olyant veszek helyette.

— Nem kell nekem; azt meg én törném össze. Mondhatom, ugyancsak ügyesen tud ön táncolni és hintázni.

— No, no, kis lányom, szünjék a haragod. Hisz nem akarva tette Pali ücsém. Ha a fővárosba megyek, veszek helyette mást.

— De azért az emlék mégis csak eltörött, szól Mariska, csaknem siránkozva.

Másnap reggel Pali úrfi megjelent Piroksáknál, puskával és vadásztáskával.

(Folytatása következik.)

Jászkerékgyházi birtokos, melyben a következő esetről tudósít bennünket: „Emlékezni fog még az olvasó, miszerint ezélt három évvel egy Ritschel nevű egyén, emberölés végett, melyet Jászkerékgyháza követett el, a Jászkerékgyházi fenyítő törvényszéke által egy évi fogságra ítéltetett, azonban az ítélet kimondása utáni napokban Jászberényben agyonlőtte magát az elítelt, kinek hátrahagyott levelében az volt utolsó kívánsága, hogy Jászkerékgyháza temessék el tetemét. E kívánsága teljesítve lön s holt teste ide szállítatván, báró Hágen Jászkerékgyházi birtokán eltemettetett. Ugyanekkor a Jászkerékgyháziakat, kik a gyilkosra dühösek voltak még holtá után is, azon hiedelem szállta meg, hogy a Jászkerékgyházi törvényszék a vádlottat kéz alatt elszöktette és annak holt teste csak állítólagos, s e helyett egy — a Ritschel alakjához hasonló viasz-alakot, arczához hasonló álarcczal ellátva szállítottatott Kerekgyházára s azt temették volna itt el; s annak dacára is, hogy az időben Ritschel holtteste egy üveggel ellátott koporsóban 24 óráig báró Hágen lakásán közszemlére volt kitéve s a holttest valódiságáról minden szemlélő meggyőződhetett, a balhiedelem erősen tartá magát a falusi nép között, minek következtében ez évi január hó végéféle egy éjjel barbár lelkű itteniek által Ritschel sirja felbontatott, a külső koporsó szétromboltatván, a belső, üveggel fedett koporsó pedig bezúzatván, a holttest kihurezoltatott, s miután constatáltak a holttest azonosságát, visszadobták a sirba. A község előljárósága e botrányról értesített, de a sir-feltörők kiderítésére semmit nem tett.“ Eddig a levél, melynek vége csakugyan barbárságról tanúskodik, s az ottani előljáróságnak szigorú kötelességében állna a tetteseket kipuhatólni s átszolgáltatni a fenyítő törvényszék kezébe.

* **Mérgezett fánk.** Egy erdész neje közelebb egy dobozt kapott postán. Hirtelen felbontá s meglepetésére czukrozott fánkokat és piskótákat talál benne. Azt hívé, hogy valamely ismerőse akar neki kedveskedni, — a piskótákat, melyek aligha voltak mérgezve, a gyermekeknek adá, míg fánkkal az épen nala levő kasznárt kínálta meg, ki azt keserűnek izelvé, kidobta szájából; de a körülöttük levő kopó befalta, úgy a macska is — a kasznár szájában megfordult fánkot, mitől öt perc múlva mind a két állat életét veszté. Az egész dolog a hatóságnál följelentetett s a vizsgálatból kiderült, hogy egy vetélytársnője küldé neki a fánkokat, mivel férje tiltott szerelmi viszonyban élt.

* **Esküdtzéki tárgyalás** volt febr. 15-én

a pesti esküdtzék előtt. Kozma Sándor kir. főügyész lépett fel mint sajtóügyi közváltó, Popovics István a „Zastawa“ című szerb lap szerkesztője ellen, ki lapjában azzal rágalmazta gr. Andrást Gyula volt magyar kir. miniszterelnököt s közvetve a magyar királyi kormányt, hogy a Mihály szerb fejedelem meggyilkoltatását maga után vont összekövésbe be volt bonyolítva. Popovics vétkesnek találta, — de tekintetbe véve eddigi fedetlen életét, — másfél évi börtönrre, 500 frt. pénzbírságra s a költségek megtérítésére ítéltetett. Vádlott ügyvéde azonban semmisségi panaszszal élt.

* **Kuriózum.** Egy fősvény pap eldugta pénzét a szentségtartó helyre, s ezt írta a csomagra: „Az úr vagyon e helyen!“ — Valaki pedig megleste a zsugori e tettét s elvitte a pénzt, ezt irván helyére: „Nincs itt — föltámadt!“

— **Allandó cseléd.** Alsó-ausztria egyik falujában él egy 90 éves hajadon, a ki 72 év óta folyvást egy családnál van szolgálatban. Ez sem született Kecskeneten, — mert itt olyan cseléd is kerül, a ki 9 hó alatt 7 családnál szolgált.

* **Szerencsétlen házassági statisztika.** Egy angol kiszámította, hogy Londonban 1363 nő van, ki férjét elhagyta; 2371 férj nejtől szökött meg; míg 4120 házaspár kölcsönös megegyezéssel vált el egymástól; végre 864,677 házaspár egy kanál vízben is elölné egymást. A megszökött férjek számmennyisége tehát azt bizonyítja, hogy mégis csak jobb a férfiak, mert ellenkező esetben bizonyosan a nők szöktek volna meg.

* **Félegyházán** a távirát végre bevezetik a városba is. Ez előnyben a várost már régebben kellett volna részeltetni, azonban jobb későn, mint soha. A költséget a kormány fedezi, — de a város is 250 frttal járul ez intézmény létesítéséhez. Hir szerint az ottani posta-hivatal — kedvező feltételek mellett — hajlandó a távirát kezelni.

* **Az idei újonczállítás.** A magyar korona országainak 1872. évi újoncz-jutaléka 39,289 főre megy, póttartalékjuttaléka pedig 3929 főre s így az összes hadjuttalék 43,218.

* **Rövid hírek.** Tóth Vilmos belügyminiszter édes anyja, szül. Kossovich Anna asszony febr. 17-én Nyitra-megyében fekvő birtokán meghalt. — Debreczenben könyv-, kö-műnyomda s kártyagyári részvény-társulat alakult 100,000 forint alaptőkével, — Jászberényben hirszerint — közelebb egy jobb oldali politikai lap fog megindulni „Jász-kun Figyelő“ címmel, melynek alapját 60 darab 50 forintos részvény képezi. — Bedekovich horvátországi bán, ezen állásától saját kérelmére fölmentetett s az első osztályú vaskorona renddel díszített föl. — A Kisfaludy-társaság vagyona

ez idő szerint 41,700 frt. — Hölden, dúsgazdag angol, 400,000 frtot küldött a francia hadisereg pótlására. — Reményi Ede a közelebbi napokban tartá esküvőjét. — A budai lövöldében hölgyek is lönek célba. — A perzsák sah-ja eltörölte a halálbüntetést. Ez is megelőzött bennünket. — A jezsuita rendnek 8837 tagja van.

* **Az indiai alkirály** meggyilkolásáról angol lapok részleteket közölnek. A gyilkosság az angol parlament két házában e hó 13-án jelentetett be. Lord Mayo az alkirály e hó 8-án gyilkoltatott meg egy fégyencz által, Port Bairban az andamani szigeteken. Az alkirály a telepítvény egyes állomásait tekinté meg, s aztán utját a hajó felé vette. Ekkor a gyilkos, kinek sikerült az éjsötétben az alkirály kíséretén keresztül hatolni, az alkirályon törrel két sebet ejtett. A megsebzett azonnal holtan rogyott össze. A gyilkos szintén azonnal elfogatott s kötél általi halálra ítéltetett. A gyilkosság végrehajtójának neve Sher Alis 1867-ben ítéltetett gyilkosság miatt fogságra, A „Times“ azt mondja, hogy Lord Mayo erélyességének és hivatalos buzgalmanak lett áldozata.

Szerkesztői közlöny.

5) Midőn a „nyilt-tér“ rovatában közöltékért a szerkesztő csak a sajtóbiróság előtt vállal felelősséget, a személyes felelősség mindig a közöltetőt terheli. Lapunk elébbi 7-ik száma nyilt-terében levő közlemény alól „Csörgöy Imre“ úr névaláírása a szerkesztő hibája nélkül maradt ki.

6) Tasi Pál úrnak Bécsbe. A lap rendes küldése iránt intézkedtünk.

7) Veneta Sándor úrnak Bécsbe. A lapot küldjük: az ígéretet várjuk.

Tudósítás a kecskeméti piaczról.

(Alsó-ausztriai mérő szerint.)

1872. évi febr. 20.

Búza 87 fontos 6 frt. 10 kr. 83 fontos 5 frt. 70 kr. Rozs 80 fontos 3 frt. 30 kr., 78 fontos 3 frt. 20 kr. Árpa 74 fontos 2 frt. 80 kr., 68 fontos 2 frt. 64 kr. Zab 2 frt. — kr. Kukoricza 3 frt. 40 kr. Köles 3 fr. 20 kr. Burgonya 1 frt. 60 kr. Sertéshús mázsája — frt. Szalonna mázsája — frt. Hizottlúd párja 5 ft. 50 kr. Széna mázsája 1 frt. 30 kr. Szalma mázsája — frt. 80 kr. Keményfa öle 22 ft. — kr. Puhafa öle 12—13 ft.

Felelős szerkesztő: **Hornyik János.**

H I R D E T É S E K.

A hazai kiházasító részvénytársulat Pesten.

Mely a m. m. miniszterium 142. sz. leiratával engedélyeztetett és 500,000 frt. alaptőkével bir, tehetővé tette minden szegényebb, valamint gazdagabb, nőtlen, hajadon, vagy özvegségben lévő t. cz. egyéneknek, hogy magának kedvező és jutányos feltételek mellett hozományt biztosíthassék u. m.:

10 ft. beiratási illeték és 50 krnyi hozzájárulési díjjal	500 ftot.
20 „ „ „ „ 1 frtnyi „ „	1000 „
40 „ „ „ „ 2 „ „	2000 „
100 „ „ „ „ 5 „ „	5000 „
200 „ „ „ „ „ „	10,000 „

Bővebben lehet értekezni, és biztosítási jelentéseket beadni, Goldhammer Mór megbizott ügynöknél

Kecskeméten a főtéren.

5-5

H i r d e t m é n y.

2000 db. gyümölcsfa oltvány és 1000 szál eperfa esete a városi műkerből árverésen készpénzfizetés mellett eladatni fog. Az árverés folyó febr. hó 27-én délelőtt 9 órakor a régi városház udvarában veendi kezdetű, s folytatatni fog e hó 28-án. — Miről a venni szándékozók ezennel értesítettvén, az árverésre meghívatnak. Kecskemét, február 14-én, 1872.

A gazdasági hivatal által.

Hirdetmény.

A „Kecskeméti gazdasági gőzmalom társulat“-nak folyó 1872-dik évi Márczius hó 17-én d. e. 10 órakor a malom helyiségén tartandó rendes évi közgyűlésére a t. cz. részvényes urak tisztelettel meghívatnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az évi számadás bemutatása.
2. Elnökség iránti intézkedés.
3. 9 kilépő választmányi tag választása.
4. Egyébb a társulatot érdeklő tárgyak elintézése.

Lestár Péter,
elnök.

Hirdetés.

Csikay Imre dunavecsei ref. lelkésznek a matkói határon levő városföldi 30 (1600 négyszeg öl) hold birtoka, jó tanyai épületekkel s kúttal ellátva szabad kézből eladó. A venni szándékozók értesítést nyerhetnek Széll József úrnál.

Hirdetés.

Mazanetz-féle háznál egy földszinti lakás, mely öt szoba, egy előszoba, konyha, éléskamra és fás kamrából áll, kiadandó.

Bővebb értesítést nyújthat

Fehér Márton,
edény- és üvegkereskedő.